

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 681. Quinam fidei commissis gravari possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

verbis magis civilibus, rogationem seu precatio-
nem & petitionem præ se ferentibus, dicendo hære-
di: rogo seu peto, ut medium partem Cajo resti-
tuas: cum verba illa ex hodierno juris usu & com-
muni sententia pro mandato accipientur.

2. Resp. Ad secundum: præter explicatam jam
fideicommissi ut sic divisionem in universale & par-
ticulare aliud est purum, quod nimur sit sine
ulla conditione apposita. v. g. dum absolute & sim-
pliciter dicitur: Titium hæredem instituo, volo
que, ut hæreditatem restituat Cajo. Aliud con-
ditionale, quod non nisi sub certa conditione re-
stituere juberet hæres. Aliud item præstandum
sine dilatione seu statim post mortem testatoris.
Aliud dilationem patitur. v. g. ad & in eventum
mortis hæredem fiduciarii, ut dum dicitur: Titium
instituo hæredem, & volo, ut post mortem illius
hæreditas mea deveniat ad Cajum: vel Titium
instituo hæredem, eique, si sine liberis decedat,
substituo Cajum. ita Tusch. conclus. præst. lit. F.
V. fideicommissum. concl. 246. num. I. Alex. L. I.
conf. 14.

Quæst. 679. Quodnam sit objectum fideicommissi universalis, seu quæ ve-
niant restituenda ab hærede eo gra-
vato.

1. Resp. Secundum dicta ad quest. preced. in re-
spons. I. in genere: hoc objectum constituit
hæreditas tota vel pars illius, quantum enim hæres
fiduciarius gravatus ex hæreditate accepit, tantum,
ut fideliter restituat, rogari & gravari potest; nec
enim ad plus conveniri, nec minus restituere deber,
L. 78. §. 16. ff. ad S.C. Trebell. Referuntur quoque
ad hoc objectum, seu simul veniunt in fideicommissi
restitutionem accessiones & fructus ex rebus hære-
ditarii percepti ante hæreditatem additionem, quippe
hæreditatem augentes. L. 27. §. 1. ff. ad S.C. Tre-
bell. l. 33. ff. §. fin. de acquir. rer. domin. Stru. ad S.C.
Trebell. th. 34. lit. a. Lauterb. ibid. §. 16. Carpz.
decis. 21. n. 18. nec interest, an sint fractus civiles,
quales sunt usuræ, censis, pensiones, mercedes:
sive sint naturales, ut sunt fruges frumenti, lac, fruc-
tus animalium, quin & ancillarum. Non tamen
veniunt fructus post aditam hæreditatem recepti-
tit. L. 27. §. 1. 42. ff. de usur. & fructib. nisi facta
mora ab hærede gravato in restituendo; vel nisi hæ-
res fuerit iussus etiam hos fructus restituere. L. 22.
§. 2. L. 18. §. 2. ff. ad S.C. Trebell. Stru. l. c. lit. y.
Muller. ibid. Lauterb. l. c. & quidem iussus specia-
liter. L. 57. ff. cod. & Brunem. ibidem. Hunn.
encyclo. jurif. p. 3. tit. 24. c. 4. n. 36. Carpz. decis.
20. n. 21. Lauterb. l. c. non animalia præsumitur
testator voluisse nimium gravare. Menoch. L. 4.
presump. 106. n. 18. Unde si post mortem hære-
ditas restituenda, non censetur iussus hæres restituere
fructus licet extantes. cit. l. 18. §. 57. ad S.C. Tre-
bell. & ibid. Ripa. Peregr. de fideicom. c. 46. n. 10.
Gail. L. 2. obs. 183. Befold. part. 5. conf. 245. n. 7.
quos citat & sequitur Stru. l. c. Idque, etiam testator
dixisset: omnia bona mea restitues, seu quid-
quid ex hæreditate bonisque meis ad te pervenerit.
L. 83. de legat. 3. Stru. l. c. th. 34. lit. s. Muller, ibid.
addita hac ratione; quod testator in hoc casu non di-
xerit simpliciter: ex bonis; sed cum addito meis; fru-
ctus autem percepti post aditam hæreditatem non erant
illius, sed hæredis; quia per illam additionem facti
unum cum propriis hæredis bonis & unum patrimo-
num: nisi tamen ex aliis circumstantiis constet de
alia mente testatoris; ut si dixisset simpliciter: quid-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

quid ex bonis supererit post mortem tuam, re-
stitues.. de quo vide Muller. l. c. Ubi etiam,
quod magna sit diversitas inter hæc duo: quid-
quid ex hæreditate, & quid quid ex bonis super-
fuerit.

2. Restituenda quoque fideicommissario rerum
hæreditiarum, si quæ vendite, pretia, ut etiam
res, quæ ex dictis pretiis comparatae, dum testator
rogavit restituere, quod ex hæreditate superfuerit,
tradit Stru. cit. th. 24. lit. e. cuius tamen contra-
rium videtur sentire Muller. in Stru. ibid. quem
vide.

De cetero sub fideicommisso non cadit fendum
ex pacto & providentia, seu de quo disponendi
facultatem non habuit defunctus; quia non capi-
tur jure hæritario. Lauterb. ad S.C. Trebell. §.
17. Sed neque jus sepulchrorum. L. 42. §. 1. ff. ad
S.C. Trebell. Neque legitima, utpote quæ sine ullo
gravamine esse debet & detrahitur. L. 30. 32. 36.
c. de inoff. testam. Idque etiam filius promiserit
patri, si nolle eam detrahere. Lauterb. cum
Stryck. Neque etiam constitui potest super dote.
L. 62. pr. ff. ad S.C. Trebell. utpote quæ succedit in
locum legitimæ, Lauterb. l. c. de his & aliis remit-
tens ad Peregr. de fideicom.

Quæst. 680. Quinam fideicommissum
constituere, & quibus relinquere
possint.

1. Resp. Ad primum: fideicommissum, præ-
sertim universale, constituere, seu substitutionem
fideicommissoriam facere possunt omnes,
qui jus testandi habent. L. 2. ff. de legat. l. l. 1. ff.
ad S.C. Trebell. Peregr. tr. desiderom. Hunn. p. 4. tit.
24. c. 2. n. 15. Wiesbn. b. t. n. 202. esli, ut hic
extra testamentum id facere possint.

2. Resp. Ad secundum: fideicommissum, non
ut olim solebat, cuivis, sed solis capacibus directæ
institutionis, & quibus cum jure communi est fa-
ctio testamenti. §. 24. Inf. juncta l. 1. ff. de legat.
l. ita ut incapacibus dictæ institutionis hæres illud
præstare non teneatur. L. fin. infin. ff. de his, qui ne
indigni, tacitè autem fide secreto interposita reli-
ctum fiscus vindicat. L. 1. c. de delatorib. fuitque
ratio sic statuendi, ne lex reddens incapaces institu-
tionis hæreditariæ beneficio fideicommissi facilè
eluderetur. Perez. in cod. de fideicom. n. 3. Zoës. in
ff. ad S.C. Trebell. n. 2. § 3. Haunold. l. c. tr. 7.
n. 127. quos citat & sequitur. Wiesbn. b. t. n. 202.
plura de his infra, ubi quibus fideicommissa par-
ticularia seu legata relinquere non possunt, quæ
etiam de fideicommissis universalibus locum ha-
bent.

Quæst. 681. Quinam fideicommissis gra-
vari possint.

1. Resp. Omnes & soli illi onerari fideicommisso.
seu ad relinquendam hæreditatem ejusve partem
alteri obligari possunt, quibus ab intestato relinqui-
tur hæreditas; vel ad quos aliquid ex testamento
vel codicilli defuncti testatoris perventurum est,
aut quibus aliquid, ubi potuit, adimi à testatore,
ademptum non est. Tales proinde sunt hæredes te-
stamentarii, item venientes ab intestato; cum etiam
his defunctus, quod cum potuit, non ademit, de-
disse videtur. L. 1. delegat. 3. His non obstante §.
2. Inf. de fideicom., hæred., ubi dicitur ad fideicom-
missum opus esse, ut prius quis hæres instituatur;
cum id verum sit de fideicommisso, quod relin-
quitur in testamento, non autem de eo, quod

Q99

relin-

relinquitur extra illud. Item Legatarii. pr. inst. que sing. reb. per fideicom. relit. Item donatarii causâ mortis l. 77. §. 1. ff. de legat. 3. quin & ipse fideicommissarius, ut ex fideicommissio ab hærede fiduciario accepta rursum alteri restituat, gravari potest. §. 11. Inst. de fideicom. hered. uti contingit in fideicommissio perpetuo familiæ, vi cuius senior de familia restituendi onere gravatur. Wiestn. b. t. n. 204. cum Harpr. in c. II. num. 1. & Manz. ibid. num. 2. & 3. Proinde è contra solum gravari non potest fideicommissio, qui nec hæreditatem, nec legatum, nec fideicommissum, nec donationem causâ mortis accepit à testatore, nec accepturus est. l. 6. ff. de legat. 3. cùm, ut ibi, recipiendum non sit, ut cui nihil dederis, eum rogando obliges ad aliquid restituendum alteri. Sed neque filius, quia patre præteritus in testamento; cum hic quasi injuria affectus, fideicommissum prestare non cogatur, quamvis hæreditatem paternam alia vi. v.g. rescisso testamento fuerit consecutus, ita Wiestn. l. c. citatis pro hoc l. 31. c. de fideicom. Perez. l. c. num. 4. Haunold. l. c. num. 134. Neque etiam testator in genere gravare potest hæredem suum ad restituendum quidquid ad eum pervenisset; cùm in tali fideicommissio non veniant ea, quæ testator eidem prius donatione inter vivos donasset; sed solum ea, quæ ex ultima voluntate ejus ad illum pervenissent. Clarus. l. 3. §. testamentum. q. 71. num. 3. Secus tamen esse, seu posse testatorem gravare hæredem fideicommissio super ei prius data donatione inter vivos, si testator in specie & nominati jussicer rem illam restitui per fideicommissum, contra Gl. int. si mulier. ff. de legat. 3. v. s. mortis. tenentem non posse hoc onus imponi rei, quæ non sit habita ex ultimo iudicio, tuerit Clar. l. c. per textum, ut ait Clarum. L. sequens. in fine. ff. de legat. 2. dicitque de illa glossa non curandum, utopte quæ communiter per dd. reprehenditur teste. Parif. l. 3. cons. 2. num. 47. & L. eod. cons. 33. n. 79.

Quæst. 682. An & qualiter pater filium gravare posse fideicommissio?

1. Resp. primò, posse patrem filium aut nepotem aliumve ex descendantibus suis utriusque sexūs instituendo hæredes gravare fideicommissio universalis, & obligare ad hæreditatem post mortem suam relinquendam alteri extraneo, extra controvèrsiam est, & supponunt communiter AA. sequiturque ex dictis q. præced. resp. 2. ob textus ibidem adductos loquentes universaliter & non excipientes filium. In iistam, quæ debentur filio ratione legitima & Trebellianica, nullo modo eum fideicommissio gravare potest; cùm legitimam sine omni onere habere debeat per textum in §. probibemus. Auth. de triente & semiss. quin & de legitima & Trebellianica, non obstante paterno prohibitione pro libitu disponere potest; cùm habeat in iis plenum dominium per L. Raynulius. b. t. Gail. l. 2. obs. 121. citatis Abb. in idem c. num. 1. & 2. Parif. vol. 2. cons. 45. num. 6. & 7. Bart. in L. Marcellus. ff. ad SC. Trebell. & DD. communiter, verum de hoc pluribus infra. vide tantisper Claram. l. c. n. 72.

2. Resp. secundò: dum parent filium, aut ex descendantibus suis aliquem hæredem, gravat simpliciter fideicommissio, transmittendi nimurum hæreditatem partem illius ad extraneum, intelligitur & censetur non gravasse illum aliter, quam sub ea conditione: si sine liberis decedat juxta expressos textus. l. 102. ff. de condit. & demonst. &

L. 30. c. de fideicom. Qui fundantur in præsumptione, quia prudenter præsumitur, testatorem hæreditatem suam propriis suis descendantibus relinquere voluisse, adeoque, si de nepotibus cogitascat filium suum non fuisse gravaturum ad hæreditatem extraneo restituendam. Quam tamen præsumptionem, quia non est juris & de jure, sed factum juris, pati probationem in contrarium, asserunt Menoch. L. 4. pafump. 89. à n. 13. Barry. de test. & inst. l. 17. ttt. 13. à n. 1. Fachin. L. 4. controv. c. 58. Wiestn. b. t. n. 209. Unde jam si vel unica proles, sive mascula, sive foemella nascatur tali in instituto hæredi gravato, eaque tempore mortis testatoris exsitat, jam proprio parente superstes, præferatur cuicunque substituto, etiam uxori testatoris. Zoës. in ff. ad SC. Trebell. n. 30. Pith. b. t. n. 73; èo quod in hoc casu jam deficiat fideicommissum, nihilque substituto debeatur, utpote conditione jam completa, dum, qui vel unicam prolem post mortem suam reliquit, non dicatur sine liberis decepsisse juxta L. 148. ff. de V. S. Quodsi tamen hæres gravatus liberos quidem suscepisset, sed hi ante illum mortui, fideicommissum à testatore constitutum procedit, & devolvitur ad substitutum extraneum. Tusch. Concl. præfl. lit. F. concl. 254. Ruin. l. 2. cons. 7. n. 5. Zoës. l. c. à n. 11. Perez. in cod. de fideicom. à n. 13. Haunold. de J. & J. Tom. 2. tr. 7. num. 144. Wiestn. b. t. n. 209. in fin. Reiffenst. n. 623; Arg. cit. l. 30. c. de fideicom. Quia impletur & purificatur conditio, quod decedat sine liberis, eti prius aliquos habuerit. Porro dicta conditio & dispositio cit. l. 30. extendit se solum ad filios hæredis gravatis ex matrimonio verè, vel saltem putativè tali, aut legitimatos; non vero ad illegitimos, ut Menoch. Barry. Fachin. pro hac sententia citatis à Wiestn. l. c. multoque minus, ut iidem, extendunt se ad liberos natos extraneo, ubi forte talis est hæres institutus.

3. Resp. Tertiò: quod si filius hæres gravatus fideicommissio universali sub dicta conditio: si decedat sine liberis; ingrediatur religionem incapacem bonorum & successionis hæreditariae, ibique profiteatur, hæreditatem restituendam substituto, & quidem statim post professionem, extra controvèrsiam est. Gutt. 99. can. l. 1. c. 32. n. 25. Sanch. l. 1. mor. c. & n. 16. Menoch. l. c. c. 83. n. 81. Pith. b. t. n. 76. limit. 3. Wiestn. n. 210. ex earatione, quod talis professio morti naturali æquiparatur, ac proinde purificetur conditio, quod sine liberis decedat; nec ulla sit ratio, cur tale fideicommissum devenire debeat ad hæredes ab intestato testatoris. Si vero profiteatur in religione capace successionis hæreditariae, excluditur perpetuo substitutus, & succedit Monasterium, habeturque dicta conditio, quatenus procedit in præjudicium Monasterii, pro non adjecta. Covar. l. 1. var. refol. c. 19. Sanch. 7. mor. c. 16. n. 4. §. 8. Laym. l. 3. tr. 5. c. 9. & in L. in presentia de probat. num. 8. Pith. num. 74. Wiestn. num. 211. Reiffenst. n. 624. juxta Amb. nisi rogati. c. ad SC. Trebell. & Auth. de SS. Episc. §. sed & hoc. coll. 9. cit. c. in presentia. ubi judicatum in tali casu pro Monasterio. Ratio hujus dispositionis desumitur partim à præsumpta voluntate testatoris, qui, si de Monasterio in quo profiteatur ejus filius, cogitascat, illud præ alio extraneo amaturum, & in favorem illius dispositurum fuisse meritò præsumitur, pro ut cum communione tenent. Bart. in cit. Auth. Nisi rogati. num. 1. Felin. in c. in presentia. num. 42. Bervius. ibidem. num. 76. Menoch. l. c. à 29. Gutt. l. c. num. 54. Mantic.